

<https://doorbraak.be/ik-dank-god-voor-bart-de-wever>

[Forum](#)

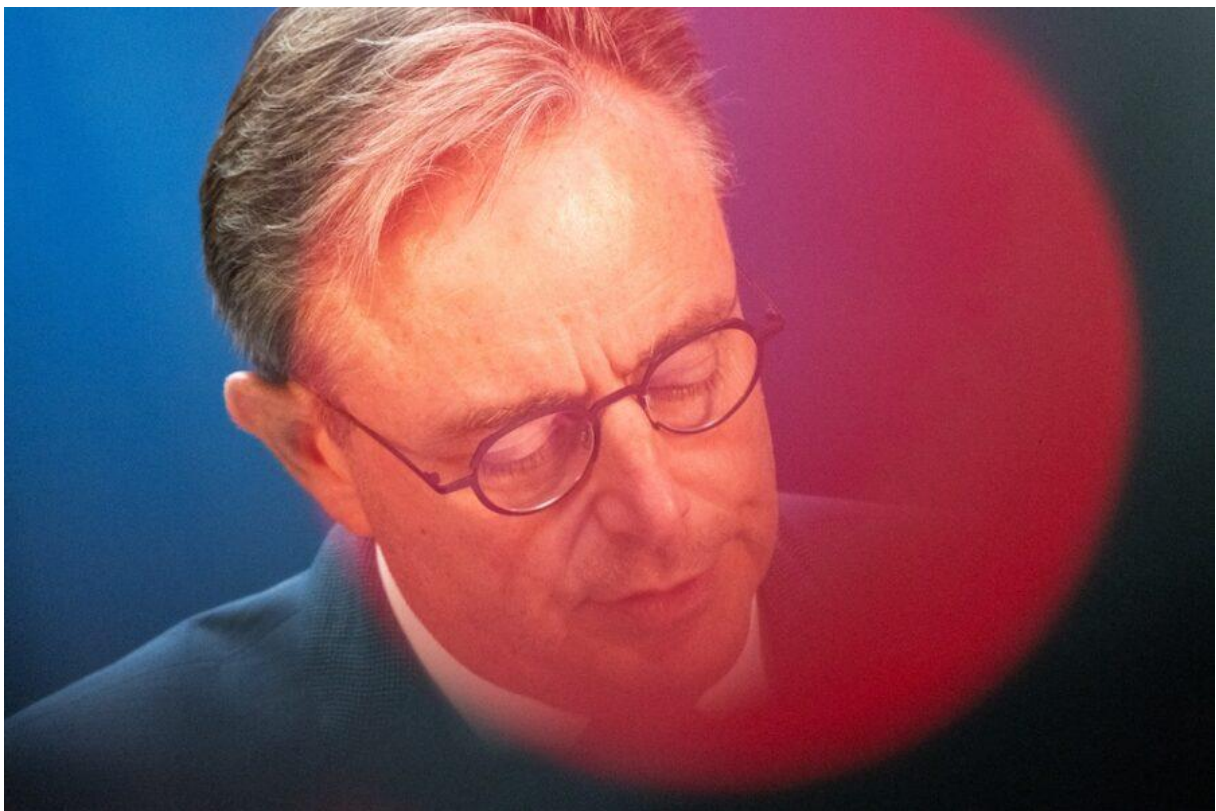
Ik dank God voor Bart De Wever

Ignace Demaerel: 'Ik dank God voor de politici die offers brengen in uw en mijn belang. Ik weiger mee te gaan in de antipolitiek van beroepsklagers.'

[Ignace Demaerel](#)

Ignace Demaerel is medeoprichter van de denktank Inspiratio.

5/2/2026 Leestijd 3 minuten

Politici die het goed met ons voorhebben, hebben een harde stiel gekozen. Een oprecht compliment maakt ieders leven net dat beetje aangenamer.

foto © Belga

Op 3 februari 2026 was Bart De Wever één jaar premier! Heffen we een glas champagne of roepen we collectief 'boe'? Hoe fier zijn we als Belgen op onze overheid en hoe loyaal? Of moeten we altijd overal tégen zijn?

De titel van dit stuk is niet sarcastisch bedoeld. Even ter verduidelijking: ik ben niet door de premier ingehuurd voor dit artikel, ik ben zelfs geen lid van N-VA, heb niet eens voor de brave man gestemd, heb hem nog nooit ontmoet. Maar als iemand iets goeds doet, mag dat in onze media ook eens gewoon gezegd worden?

Democratieën functioneren vandaag steeds moeilijker, draaien met vierkante wielen. Polarisation en profileringsdrang maken dat politici steeds minder boven hun eigen partij kunnen uitstijgen. Een regeringsploeg vol kakelende **censuur** op één lijn krijgen is bijna bovenmenselijk. Dikke pluim voor Bart.

Gesmolten ijs

Dit is geen verklaring van absolute loyaliteit ‘in goede en kwade dagen’: dat heb ik alleen tegenover mijn vrouw. Maar af en toe een oprecht compliment geven: het maakt het leven voor ons allen veel aangener. Deden we het maar wat meer – ook naar medemens. Het kan de sfeer in een kamer doen opklaren, het ijs doen smelten, veel *goodwill* creëren.

Af en toe een oprecht compliment geven: het maakt het leven voor ons allen veel aangener

Persoonlijk mag ik BDW wel: zijn stijl en aanpak zijn rechte doorzee, en hij heeft tenminste een ruggengraat. Hij is vooral geen populist, doet niet mee aan de moderne *sugarcoating* van alles wat ‘onleuk’ is. Hij smeert geen stroop om de baard. Hij is verbaal enorm sterk, maar blijft respectvol voor zijn tegenstanders – ook al zou hij ze tot gehakt kunnen vermaler.

Hij heeft veel gezond verstand: ik deel zijn allergie voor doorgeslagen woke en politieke correctheid. Ik vind het verademend als een politicus het kind bij naam durft noemen. Ik prefereer ministers die mij eerlijk zeggen dat we moeilijke tijden tegemoet gaan: ik heb al te veel loze beloften gehoord.

Giftige kritieken

Als christen acht ik het mijn vaderlandslievende plicht om voor onze overheden te bidden: de apostel Paulus, een briljant schrijver en denker, spoort ons aan te bidden ‘voor koningen en hooggeplaatsten’. Ze hebben het verdorie hard nodig in deze tijden: zoveel complexe dossiers, toenemende crisissen, drammerig gelobby, giftige kritieken, zure verwijten, aanvallen onder de gordel, dolken in de rug. Constant moeten optornen tegen al die journalisten en miljoenen burgers die zichzelf expert achten en het zóveel beter weten. Ze moesten ministers extralegale compensaties geven voor alle geleden psychologische schade (PTSS), én voor de gezondheidsschade van extreem stresserende nachtelijke marathonvergaderingen. Serieus: ik heb soms echt compassie met zulke hoogst ondankbare en slopende job.

Ik weiger mee te gaan in de antipolitiek van nihilisten en beroepsklagers

Ik dank God dus voor alle goedbedoelende politici die deze offers brengen in uw en mijn belang. Want, nee, ik geloof echt niet dat het allemaal ‘zakkenvullers’ zijn: ik weiger mee te gaan in de antipolitiek van nihilisten en beroepsklagers. Derek Prince, een wereldwijd gerespecteerd filosoof en bijbelleraar, zei het als volgt: ‘Klaag niet over politici, maar bid voor hen. Als je klaagt, is het je eigen schuld: omdat je niet genoeg gebeden hebt.’ Wat je zaait, zal je oogsten; wie zegen uitdeelt, zal deze terug krijgen.

Beste medicijn

Ik dank God *by the way* ook voor onze koning: ik vind dat we véél te weinig fier zijn op hem – zoals de Nederlanders op hun koning. En koningin Mathilde vind ik een cadeau voor ons ganse land, samen met hun vier stralende kinderen, waaronder een zeer beloftevolle prinses Elisabeth. Ik heb vele decennia geen enkele nationale trots gehad, geen greintje fierheid over mijn Belg-zijn, maar ik heb mij daarvan bekeerd: we hebben in ons Belgenlandje véél om dankbaar voor te zijn.

Dankbaarheid: psychologen vertellen ons dat dit de meest gezonde emotie is. Het is het beste medicijn tegen de klaagcultuur in ons land: de verzuring, het ‘malcontentement’, de zwarte bril. Ik ben echt niet blind voor de vele mistoestanden, maar ik kies ervoor om méér naar de zegeningen te kijken. We staan nog altijd in de top van de wereld als het gaat om ‘goed leven’.

Goede voorbeeld

Als leerkracht op school wordt mij regelmatig voorgehouden dat we onze leerlingen ‘burgerzin’ moeten bijbrengen. Ach, denk ik dan, en geven wij als volwassenen dan het goede voorbeeld? Een positieve ingesteldheid, een constructieve houding, in het besef dat ieder zijn steentje moet bijdragen, ook in crisissen en tijden van besparing?

Geven wij als volwassenen het goede voorbeeld?

De recente stakingen geven mij helaas een heel ander beeld van ‘Laat die ander maar opdraaien’. Staken blijft een democratisch recht en is soms nodig, maar ‘trop is teveel’. En ja, ik bid ook geregeld voor onze politie, vaak een ondankbare hondenjob als ze bekogeld en uitge*censuur* worden. Maar ook voor alle anderen die, professioneel of vrijwillig, ‘het systeem’ recht houden en ‘de olie’ zijn waardoor de machine blijft draaien.

Of ik geloof dat gebed iets uithaalt? Absoluut! God werkt meestal incognito, maar onderschat Hem niet: Hij heeft een ‘lange arm’. Ongemerkt injecteert Hij een geïnspireerd idee in iemands hoofd – misschien zelfs bij mij! – of maakt Hij iemands hart weer zacht. Hij is ook geen populist: Hij staat vér boven alle partijen, en hoeft gelukkig binnen vier jaar niet herverkozen te worden.